

opusdei.org

Utorok štvrtého týždňa v pôstnom období

Rozjímanie na utorok štvrtého
týždňa v pôstnom období.

Navrhované témy sú: Ježiš nás
chce uzdraviť; túžba a
trpezlivosť v boji; kresťan má
pochopenie pre druhých.

12.03.2024

AKO NÁS NAPŔŤA nádejou Ježišova
blízkosť k tým, ktorí ho potrebujú, čo
znova a znova vidíme v evanjeliách!
Dnes uvažujeme o uzdravení

ochrnutého, na ktorého si nikto nespomenul a ktorý ležal pri bazéne v Betsate. Vykopávky objasnili, že tento bazén mal päť portikov, ako to opisuje svätý Ján: pozostával z dvoch samostatných bazénov a medzi nimi bol okrem štyroch bočných vybudovaný aj piaty portikus. Tu sa zhromažďovalo „množstvo chorých, slepých, chromých a ochrnutých“ (Jn 5, 2). Verilo sa, že z času na čas zostupuje Pánov anjel, aby rozčeril vodu, a kto vstúpil do bazéna ako prvý, bol uzdravený.

Ježiš sa s bolesťami priblížil k zástupu. Spomedzi masy ľudí si všimne tohto ochrnutého muža, ktorý je asi najviac bezmocný a opustený. A z vlastnej iniciatívy mu ponúkol, že ho uzdraví, a spýtal sa ho: „*Chceš ozdravieť?* Chorý mu odpovedal: *Pane, nemám človeka, čo by ma spustil do rybníka, keď sa zvíří voda. A kým sa ta sám dostanem, iný ma predíde.* Ježiš mu vravel: *Vstaň,*

vezmi si lôžko a chod! A ten človek hneď ozdravel, vzal si lôžko a chodil“ (Jn 5, 6-9).

„Povedal si mi,“ napísal svätý Josemaría, „že v Ježišovom živote sú scény, ktoré ťa dojímajú viac: keď prichádza do kontaktu s trpiacimi ľuďmi..., keď prináša pokoj a zdravie tým, čo majú dušu a telo rozdrásané bolesťou... Si nadšený — tvrdíš — keď ho vidíš liečiť malomocenstvo, vracať zrak, uzdraviť ochrnutého pri rybníku: chudáka, na ktorého si nikto nespomenie. Vidíš ho tak hlboko ľudského, tak blízko!... — Ježiš zostáva ten istý ako vtedy“^[1].
Kristus nám prostredníctvom sviatostí môže byť ešte bližšie ako pri tomto stretnutí. A podobne ako ochrnutý v evanjeliu nám neustále ponúka svoje uzdravenie.

TENTO ČLOVEK bol chorý už tridsaťosem rokov. Jeho život bol dlhým čakaním, až napokon okolo neho prešiel Ježiš. Z jeho trpezlivosti sa môžeme poučiť, lebo počas celého toho času „vytrvalo a vytrvalo dúfal, že bude oslobodený od svojej choroby“^[2]. Aj my sme povolaní byť pokojní a vytrvalí vo vnútornom živote. Potrebujeme optimistickú trpezlivosť v kresťanskom zápase, ako aj v úsilí o získanie čností. Budú oblasti, v ktorých sa nám bude zdať, aspoň chvíľami, že nerobíme žiadne pokroky; a iné oblasti, ktoré si budú vyžadovať dlhé obdobie radostného zápasu, možno celý život; tak to bolo v prípade ochrnutého, ktorý zostarol svojou nemohúcnosťou, ale z tohto dôvodu neprestal vidieť Ježiša.

Niekedy môže prílišná netrpezlivosť, trochu krčovité vnútorné napätie, odhodlanie posúdiť, či sa zlepšujeme alebo nie, ktoré sa stáva znepokojujúcim, ukázať určitý sklon

k perfekcionizmu; a tento postoj nezodpovedá synovskému, dôvernému a pokornému zápasu, ktorý od nás žiada Pán. Určite sa musíme snažiť nezostať len pri želaniach a položiť základné kamene toho, čo podnikáme. Je však tiež pravda, že nie vždy sa nám to podarí, a nemali by sme kvôli tomu strácať pokoj.

„Niekedý,“ hovorí svätý Josemaría, „náš Pán je spokojný s našimi túžbami, a niekedý dokonca s našimi túžbami mať túžby, ak s radosťou znášame poníženie z poznania, že sme takí malí. Práve to nás vynesie vysoko do neba. Ak si totiž človek uvedomí, že ide vpred a dobre.... aké nebezpečenstvo pre pýchu! Je mnoho úžasných ľudí, ktorí sa posudzujú ako nesmierne hulvátski, neschopní robiť to, o čom vedia, že to chce Boh, náš Pán. A sú vynikajúci, výnimoční. Netrápte sa príliš tým, či napredujete alebo nie, či ste lepší alebo zostávate

rovnakí. Dôležité je chcieť byť lepší, *chcieť chcieť* a byť úprimný, otvoriť svoje srdce dokorán. Tak vám Boh dá svetlo“^[3].

TRPEZLIVOSŤ so sebou samým, ktorá pramení z toho, že sa v prvom rade pozeráme na Boha a čoraz viac sa spoliehame na jeho pomoc, nás bude podnecovať aj k tomu, aby sme „mali pochopenie pre druhých v presvedčení, že duša sa ako dobré víno časom zlepšuje“^[4]. Niekedy je pre nás ťažké prežívať toto trpezlivé porozumenie s našimi najbližšími, pretože ľahko máme sklon príliš sa sústrediť na niekoľko nedostatkov namiesto toho, aby sme ocenili všetko dobré, čo majú. A inokedy môže byť ťažké odpustiť, prijať a skutočne milovať tých, ktorí sa môžu zdať vzdialení od Boha alebo ktorí si kvôli formácii, ktorú dostali, zachovávajú parametre myslenia, ktoré sú viere cudzie.

V evanjeliu vidíme, že po tom, čo ho Ježiš uzdravil, ochrnutý berie nosidlá a vydáva sa na cestu domov. Potom však stretne niekoľko Židov, pravdepodobne ľudí s autoritou, ktorí mu vyčítajú, že v sobotu nosí predmety; sú pohoršení, že Ježiš v tento deň uzdravoval. Toto je „príbeh, ktorý sa dnes mnohokrát opakuje. Často sa stáva, že muž alebo žena, ktorí sa cítia chorí na duši, smutní, pretože v živote urobili veľa chýb, v istej chvíli pocítia, že sa rozbúrili vody - to Duch Svätý všetko rozhybe - alebo počujú nejaké slová a pomyslia si: *Chcel by som ísť*. A naberie odvahu a ide! Ale ako často v kresťanských spoločenstvách nájde dvere zatvorené (...) Cirkev má vždy otvorené dvere! Je to Ježišov dom a Pán v ňom prijíma. Nielenže víta, ale vychádza hľadať ľudí, ako išiel hľadať ochrnutého. A ak sú ľudia zranení, čo urobí Ježiš? Vyčíta im, že sú zranení? Nie: vyhľadáva ich a nesie ich na svojich pleciach“^[5].

Svätý Josemaría povzbudzoval svoje deti, aby žili „so srdcom a náručou pripravenou prijať každého“, pretože, ako vysvetľoval, „nie je naším poslaním súdiť, ale našou povinnosťou správať sa ku všetkým ľuďom bratsky. Neexistuje duša, ktorú by sme vylúčili z nášho priateľstva,“ pokračoval, „a nikto nesmie pristúpiť k Božiemu Dielu (Opus Dei) a odísť naprázdno: všetci sa musia cítiť milovaní, pochopení, musí sa s nimi zaobchádzať s láskou“^[6]. Môžeme prosiť Máriu, matku milosrdenstva, aby nám pomohla šíriť Božiu lásku, porozumenie a milosrdenstvo medzi ľuďmi okolo nás.

[1] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 233.

[2] Svätý Ján Zlatoústý, *Homílie na Jánovo evanjelium*, 36.

[3] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 19-III-1972.

[4] Svätý Josemaría, *Boží priatelja*, bod 78.

[5] František, *Homília*, 17-III-2015.

[6] Svätý Josemaría, *List 4*, bod 25.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/utorok-stvrteho-tyzdna-v-
postnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/utorok-stvrteho-tyzdna-v-postnom-obdobi/) (03.04.2025)